

[Ellemann-Jensen]

Vi vil gå i dybden med disse spørgsmål under udvalgsarbejdet. Der er mange ting, der trænger til en nærmere forklaring. Det var interessant at høre ministeren sige, at dette altså var en brik i et større samlet mønster. Hvis det under udvalgsarbejdet viser sig, at dette større samlede mønster netop skal søge at fremme kanaliseringen af risikovillig kapital på andre områder uden de negative muligheder, som vi har påpeget i dette forslag, kan ministeren regne med vores positive velvilje over for disse tanker.

Lawaetz (FP):

Jeg vil ikke forlænge debatten, men det forekom mig, at industriministeren sagde, at jeg havde misforstået bemærkningerne. Nej, jeg har forstået dem helt udmærket. Jeg udtalte for så vidt min beundring over disse ca. 15 sider og ministerens fremragende skriftlige fremsættelse. Det var det, jeg udtalte min beundring over, for man har absolut måttet vride hjernen lidt for at få alle disse formål med plusser og minusser til at passe sammen. Der er noget af det, vi bliver nødt til at komme lidt tilbage til, for også andre end industriministeren og jeg skal kunne forstå det.

Når jeg tillod mig at nævne begrebet socialindkomst – og ministeren beroligede mig med, at jeg ikke skulle være nervøs for, at man om nogle år ikke ville tegne forsikringer og sørge for sin selvpension – så var det, fordi man også i de fine bemærkninger bevæger sig idealistisk langt ud i fremtiden og begynder at fortælle menneskene, at de absolut skal være glade for at investere i erhvervslivet for at gøre det sundt. Nu er jeg ikke alene om ikke at være så glad for nogle af tingene i socialindkomsten, og derfor er det rimeligt, at vi alle, når vi bevæger os 20 år ud i tiden, fantaserer lidt over, om vi overhovedet skal spare penge op til den tid. Det var grunden.

Rahbæk Møller (SF):

Indledningsvis må jeg konstatere, at regeringen ikke har været synderlig god til at skjule sin hensigt i betragtning af, at samtlige ordførere på nær hr. Arne Melchior opdagede, at der var tale om i alt væsentligt camouflage.

Men det, jeg synes er væsentligt, er, at ministeren nu bekræftede, at vi på grund af

EFs livsforsikringsdirektiv ikke er i stand til at løse det fundamentale problem i dansk økonomi, nemlig at den høje rente kvæler store dele af erhvervslivet, først og fremmest landbrug og byggeri, samtidig med at den samme høje rente kaster milliarder over i pensionskasser og forsikringselskaber. EF forhindrer os i at føre dem tilbage igen, altså at lade disse pensionskasser stille risikovillig kapital til rådighed for erhvervslivet. O. k., der er ét middel tilbage, det er beskatning. Jeg håber, regeringen snart vil tage sig sammen til at gribe til det middel.

Arne Melchior (CD):

En kort replik til ministeren. Accepteret – ordet »gåsehud« gik, som jeg sagde i starten af mit forrige indlæg, kun på visse enkeltheder i forslaget.

Men så siger ministeren: jeg kan ikke overse omfanget af forslaget positive indhold. Dette er ministerens ord. Det er jo både fair, tilstedelig og klædelig erkendelse, men over for den vil jeg sige, at jeg da heller ikke kan føle mig sikker på, at ministeren kan overse omfanget af visse eventuelle negative bivirkninger af forslaget, og det er lige så relevant og tilstedeligt ikke at være i stand til det som ikke at være i stand til at se hele det positive indhold, selv om man føler sig overbevist om, at det summa summarum vil give et positivt udfald. Men det er altså denne mangel på oversigt, som vi skal bearbejde i udvalget, og når ministeren slog fast, at CD ville stemme for forslaget, glemte han at sige, at det afhænger af, hvilke oplysninger vi får i udvalget, hvor grundige vi kan være i arbejdet, og hvor megen forsikring vi kan få imod eventuelle negative bivirkninger.

Industriministeren (Erling Jensen):

Jeg skal nok vare mig for at slå fast, hvem der vil stemme for hvad, når vi er færdige med et udvalgsarbejde. Det, jeg ønskede at slå fast, var, at stemmeforklaringerne her i dag er sådan, at vi indledningsvis må gå ud fra, at hvis det lykkes mig at klare de spørgsmål, der måtte komme i erhvervsudvalget, tilfredsstillende, er der en forudgående stemning i dette ting for, at dette lovforslag gennemføres. Det var det, jeg takkede for, og jeg håber ikke, at nogen bliver vred, når jeg takker, selv om jeg har haft svært ved at finde